

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر فضاهای آموزشی انعطاف پذیر بر یادگیری دانش آموزان مقطع ابتدایی

محل انتشار:

دومین کنفرانس محیط زیست، عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

الهام السادات اسماعیلی - کارشناس ارشد، گروه معماری، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر با ایجاد تغییر در نظام های آموزشی، اهمیت فضاهای آموزشی و سازگار نمودن بستر یادگیری با نیازهای کودکان، بیش از پیش مورد توجه صاحب نظران تعلیم و تربیت قرار گرفته است و برای جذاب تر کردن این فضاها تدابیر گوناگون اندیشیده شده است، چرا که محیط فیزیکی می تواند تعاملات و در پی آن فرآیند یادگیری را تقویت و یا تضعیف نماید. بر اساس مطالعات صورت گرفته، شرایط محیطی به خصوص در سنین کودکی به شدت بر میزان یادگیری تأثیر گذار است. از سویی شرایط اجتماعی، تحولات علمی و تکنولوژیکی پدید آمده و همچنین رشد جمعیت و تفکرانی مانند پایداری و نیاز به بهره برداری هرچه بهتر از امکانات در چگونگی شکل گیری محیط های مناسب آموزشی به منظور ارتقاء کیفیت استفاده و بازدهی آنها تأثیرات قابل ملاحظه ای خواهند داشت که در این میان انعطاف پذیری یکی از مهم ترین و تاثیرگذارترین مولفه ها می باشد. هدف از مقاله حاضر تکیه بر ذات جستجوگر و تجربه پذیر جهان دانش آموزان، به منظور پاسخگویی به نیازهای آنان و ضرورت بهره گیری از عامل انعطاف پذیری در محیط های آموزشی می باشد؛ با طرح این پرسش که راهکارهای طراحی در فضاهای آموزشی دانش آموزان بخصوص در مقطع دبستان با انعطاف پذیر نمودن یک محیط یادگیری، قابلیت ها و مزیت های این عامل چیست؟ روش مورد استفاده در پژوهش حاضر از نوع توصیفی- تحلیلی می باشد که با استناد به منابع مکتوب به روش کتابخانه ای ابتدا با مروری اجمالی به مفهوم محیط دانش آموزان، نقش انعطاف پذیری در فضاهای آموزشی بر یادگیری آنان را مورد بررسی قرار داده است. نتایج حاصل حاکی از آن است که طراحی محیط های آموزشی با حداکثر قابلیت انعطاف پذیری، تنوع در رنگ و مصالح کاربردی نوین، فراخوانی طبیعت برای تلطیف محیط و اختصاص محوطه ی باز برای بازی دانش آموزان از اهداف اصلی می باشد.

کلمات کلیدی:

فضاهای آموزشی، انعطاف پذیری، یادگیری، دانش آموزان، ابتدایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1113167>

